

7135

POPIS PUBLICZNY

UCZNIÓW

SZKOŁY WOIEWODZKIEJ

WARSZAWSKIEJ

XX. PIJARÓW

ODBYWAĆ SIĘ BĘDZIE W DNIACH 22, 23 i 24 LIPCA R. 1830

NA KTÓRY

SZANOWNĄ PUBLICZNOŚĆ

IMIENIEM INSTYTUTU

ZAPRASZA

X. PAWEŁ KOTOWSKI

REKTOR

W WARSZAWIE

W DRUKARNI XX. PIJARÓW

1830

203463z 13

343(079)

Za pozwoleniem Cenzury Rządowej

W WARSZAWIE
W DRUKARNI X. PIŁSŃSKIEGO

1830

PORZĄDEK POPISU.

Dnia 22 Lipca we Czwartek.

KLASSY I. i II.

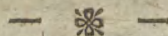
<i>Od godziny 8</i>	do $8\frac{1}{2}$	Nauka Religii i Moralna.
$8\frac{1}{2}$	— 9	Język Polski.
9	— 10	Język Łaciński.
10	— 11	Arytmetyka i Jeometrya.
11	— $11\frac{1}{4}$	Fizyka.
$11\frac{1}{4}$	— $11\frac{3}{4}$	Jeografia.
$11\frac{3}{4}$	— $12\frac{1}{2}$	Historya Powszechna i Polska.
$12\frac{1}{2}$	— 1	Hstorya Naturalna.

Dnia 23 Lipca w Piątek.

KLASSY III. i IV.

<i>Od godziny 8</i>	do $8\frac{1}{2}$	Nauka Religii i Moralna.
$8\frac{1}{2}$	— 9	Fizyka i Historya Naturalna.
9	— 10	Jeometrya, Arytmetyka i Algebra.
10	— $10\frac{1}{2}$	Jeografia
$10\frac{1}{2}$	— 11	Historya Powszechna i Polska.
11	— $11\frac{3}{4}$	Język Łaciński.
$11\frac{3}{4}$	— 12	Język Grecki.
12	— $12\frac{1}{2}$	Język Niemiecki.
$12\frac{1}{2}$	— 1	Język Francuzki.
1	— $1\frac{1}{2}$	Język Polski.

Dnia 24 Lipca w Sobotę

KLASSY V. i VI.

- Od godziny 8 do 8½ Nauka Religii i Moralna*
8½ — 9 Fizyka i Historia Naturalna.
9 — 10 Matematyka i Jeografia Astronomiczna.
10 — 10½ Jeografia.
10½ — 11 Historia Powszechna i Polska.
11 — 11¾ Język Łaciński
11¾ — 12¼ Język Grecki.
12¼ — 12½ Język Niemiecki.
12½ — 1¼ Język Francuzki.
1¼ — 2 Język Polski.

Czytanie promocyj, pochwał i rozdanie nagród Uczniom celującym ze wszystkich Klass.

Dnia 26 Lipca zacznie się Examen ustny Uczniów mających się udać do Uniwersytetu. Składać go będzie 55. z naszey Szkoły a 14. z prywatney edukacyi, za upoważnieniem Wysokiey Kommissyi Bzadowey Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

S K Ł A D

ZGROMADZENIA NAUCZYCIELSKIEGO SZKOŁY WOJE- WÓDZKIEJ WARSZAWSKIEJ.

- X. Paweł Kotowski Czł. Tow. Nauk. Krak. Rektor, wykładał Jeografią w Klasie VI. B. i Historią Powszechną w Klassach IV, V i VI.
- X. Antoni Malinowski Prefekt, Naukę Religii wklassach I, III i IV. Moralną w IV, Algebrę w VI. B.
- X. Edmund Andraszek Czł. Tow. Król W. P. N. Professor, Religią, Naukę Moralną wklassach VI. i Język Łaciński w kl. VI. A.
- X. Klemens Haczkowski Professor, dawał Religią i Moralną wklassie II. i Język Łaciński w klassach II i V.
- X. Anastazy Niezabitowski Professor, Język Łaciński i Algebrę w klas. IV.
- X. Xawery Kurovski Mag. Filoz. Professor, wykładał Naukę Religii wklasie V. Moralną w III i V, Fizykę w III, V i VI. A. Chemią i Mineralogią w klasie VI. B.
- X. Tomasz Wasilowski Mgr. NN. W W. Nauczyciel, Język Łaciński w VI. B. Grecki wklassach VI. i Jeografią w VI. A.
- X. Józef Janicki Mgr. Filoz. Nauczyciel, Naukę Moralną wklassie I. Jeometrią w klassach III i IV, Matematykę w kl. V i VI. A. i Jeografią Astro-nomiczną wklassie VI. A.
- X. Alexander Pułaski wykładał Język Polski w klassach III, IV, V i VI.
- X. Józef Zochowski Mgr. Filoz. i NN. AA. Nauczyciel, Język Łaciński w kl. I i III, Historią Polską w IV, V i IV. A, Historią Rossyyską w VI. A, i Botanikę V.
- X. Franciszek Wołkowicz Nauczyciel, Język Polski i Jeografią wklassie II. Hist. Powszechną i Arytmetykę w I.

- JP. Jędrzėj Paekhäuser Professor, dawał Język Niemiecki.
- Emmanuel Bonfils Nauczyciel, Język Francuzki.
- Jędrzėj Smarżewski Nauczyciel, Język Polski w klas. I. Jeografią w IV, Hist. Powsz. w II i III, Arytmetykę w II i III. Jeometrią w II.
- Benedykt Wierzbicki, Nauczyciel, Hist. Polską w klas. II Zologią w I, II, III i IV, Fizykę II i IV.
- Józef Czaczkowski Nauczyciel, Jeografią w I, Kalligrafią w I i II, Rysunki w I, II i III.
- Hieronim Duchnowski Nauczyciel, dawał Język Grecki w klas. IV. i V. Jeografią w III i V, Hist. Polską w klasie III.

Nauki wszystkie podług planu ukonczono.

Uczniowie Klasy V wychodzili w okolice Golendzinowa w celu zbierania i determinowania roślin.

Uczniowie Klasy III w celu zastosowania wiadomości icometrycznych do praktyki udali się w pole między rogatkami wolskieni i Wola który części mapę zrobili.— Klasa IV wymierzyła Elsnerówkę za pomocą stolika.— Uczniowie zaś Klasy V za pomocą kątomiaru zdeymowali znaczniejsze punkta Warszawy, i tych odległości względne trygonometrycznie wyznaczali.—

Uczniów zapisanych na letnie półroczce było 573, to jest 78 w Klasyce I, 86 w Klasyce II, 86 w Klasyce III, 115 w Klasyce IV, 86 w Klasyce V, 122 w Klasyce VI.

Klasa IV dla znacznej liczby Uczniów na dwa oddziały była podzieloną.— Również Klasa VI miała dwa oddziały, oddział A obejmował Uczniów pierwszoletnich, oddział zaś B drugoletnich.

W szkole naszej zaledwie 480 Uczniów pod względem korzyści naukowej pomieścić się może, i na przyszłość więcej nad tę liczbę przyjętych nie będzie.— Doniesienia więc o nieprzyjętych Uczniach na rok przyszły na wyciągach Cenzur szkolnych Ucznióm wręczone zostaną.

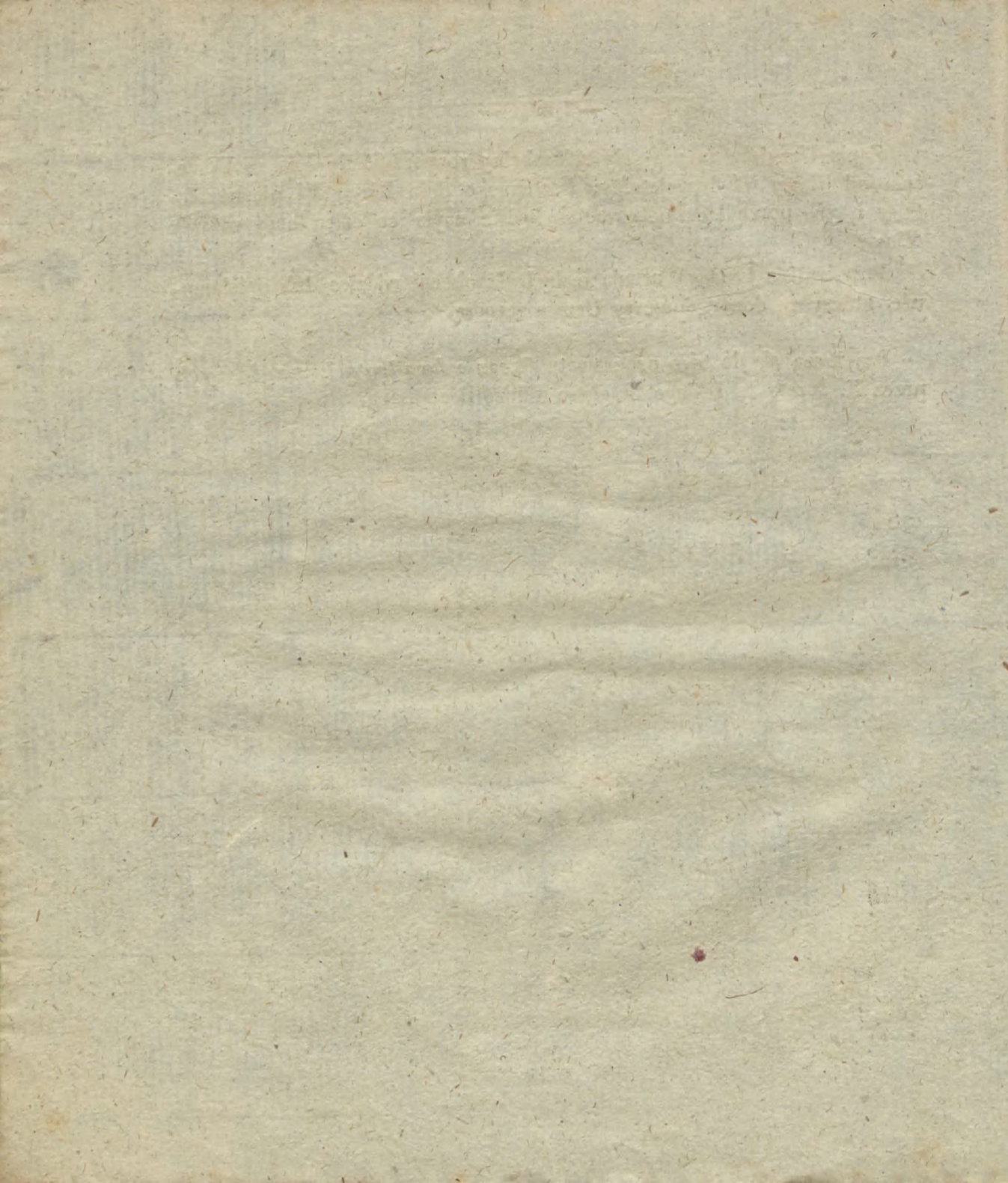

Zapis Uczniów na przyszły rok szkolny rozpocznie się dnia 15 Września od klasy VI drugoletniéy; Następnego dnia klasy VI pierwszoletniéy i tym porządkiem odbywać się będzie zapis co dzień innéy niższej klasy.

Przy zapisie każdego ucznia mają być obecni rodzice lub opiekunowie, którzy za dozór domowy ucznia zaręczą.

Przyłącza się do tego programatu *Rzecz o kwadratach magicznych* przez X. Jozefa Janickiego Magistra Filozofii napisana.

R Z E C Z
O
KWADRATACH MAGICZNYCH.

1852

EVANGELICAL MISSIONARY SOCIETY

KWADRATY MAGICZNE.

---

§ 1. Weźmy pod uwagę kilka postępów różnicowych, mających za pierwszy wyraz jedność, wykładnik stosunku także jedność, a liczbę wyrazw 9, 16, 25, 36, 49 i tak dalej; to jest:

$$\div 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.$$

$$\div 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.$$

$$\div 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. \dots 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. \dots 22. 23. 24. 25.$$

$$\div 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. \dots 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. \dots 34. 35. 36.$$

i tak następnie biorąc tyle liczb początkowych w porządku naturalnym, ile zawiera jedności kwadrat z liczby 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 i t. d.

Zastanawiając się nad każdym w szczególności postępem, postrzeżemy:

Naprzód. Co do pierwszego, którego liczba wyrazów jest kwadratem z 3,

iż summa trzech środkowych wyrazów

$$4 + 5 + 6 = 15$$

jest też sama, co summa trzech innych liczb z tegoż postępu dobranych, następujących:

$$2 + 9 + 4 = 15.$$

$$7 + 3 + 5 = 15.$$

$$6 + 1 + 8 = 15.$$

$$2 + 7 + 6 = 15. \quad (A)$$

$$9 + 5 + 1 = 15.$$

$$4 + 3 + 8 = 15.$$

$$2 + 5 + 8 = 15.$$

i tak dobranych tróiek na summe 15, z dziewięciu liczb początkowych jest wszystkich ośm.

Powtóre. Co do drugiego postępu, którego liczba wyrazów jest kwadratem z 4,

widzimy, że summa czterech środkowych jego wyrazów

$$7 + 8 + 9 + 10 = 34$$

jest ta sama, co summa czterech innych liczb, z tego postępu dobranych, następujących:

$$1 + 15 + 14 + 4 = 34$$

$$12 + 6 + 7 + 9 = 34$$

$$8 + 10 + 11 + 5 = 34$$

$$13 + 3 + 2 + 16 = 34$$

$$1 + 12 + 8 + 13 = 34 \quad (B)$$

$$15 + 6 + 10 + 3 = 34$$

$$14 + 7 + 11 + 2 = 34$$

$$4 + 9 + 5 + 16 = 34$$

$$1 + 6 + 11 + 16 = 34$$

$$4 + 7 + 10 + 13 = 34.$$

i tak dobranych czwórek na summę = 34, z szesnastu liczb początkowych jest dziesięć, oprócz wspomnionéj czwórki liczb środkowych.

Potrzenie. Co do trzeciego postępu którego liczba wyrazów jest kwadratem z 5.

Summa pięciu środkowych jego wyrazów

$$11 + 12 + 13 + 14 + 15 = 65$$

jest ta sama, co summa pięciu innych liczb dobranych z tego postępu, następujących.

$$3 + 20 + 7 + 24 + 11 = 65$$

$$16 + 8 + 25 + 12 + 4 = 65$$

$$\begin{aligned}9 + 21 + 13 + 5 + 17 &= 65 \\22 + 14 + 1 + 18 + 10 &= 65 \\15 + 2 + 19 + 6 + 23 &= 65 \\3 + 16 + 9 + 22 + 15 &= 65 \\20 + 8 + 21 + 14 + 2 &= 65 \\7 + 25 + 13 + 1 + 19 &= 65 \\24 + 12 + 5 + 18 + 6 &= 65 \\11 + 4 + 17 + 10 + 23 &= 65 \\3 + 8 + 13 + 18 + 23 &= 65\end{aligned} \quad (C)$$

i tak dobranych piątek na summe 65 z dwudziestu pięciu liczb początkowych, jest wszystkich dwanaście.

Poczwarte. Co do czwartego postępu, którego liczba wyrazów jest kwadratem z 6.

Summa sześciu tego wyrazów środkowych,

$$16 + 17 + 18 + 19 + 20 + 21 = 111$$

jest ta sama, co summa sześciu innych wyrazów tego postępu, następujących:

$$\begin{aligned}1 + 32 + 34 + 33 + 5 + 6 &= 111 \\25 + 8 + 28 + 9 + 11 + 30 &= 111 \\24 + 20 + 15 + 16 + 17 + 19 &= 111 \\18 + 23 + 21 + 22 + 14 + 13 &= 111 \\12 + 26 + 10 + 27 + 29 + 7 &= 111 \\31 + 2 + 3 + 4 + 35 + 36 &= 111 \\1 + 25 + 24 + 18 + 12 + 31 &= 111 \\32 + 8 + 20 + 23 + 26 + 2 &= 111 \\34 + 28 + 15 + 21 + 10 + 3 &= 111 \\33 + 9 + 16 + 22 + 27 + 4 &= 111\end{aligned} \quad (D)$$

$$5 + 11 + 17 + 14 + 29 + 35 = 111$$

$$6 + 30 + 19 + 13 + 7 + 36 = 111$$

$$1 + 8 + 15 + 22 + 29 + 36 = 111$$

$$6 + 11 + 16 + 21 + 26 + 31 = 111$$

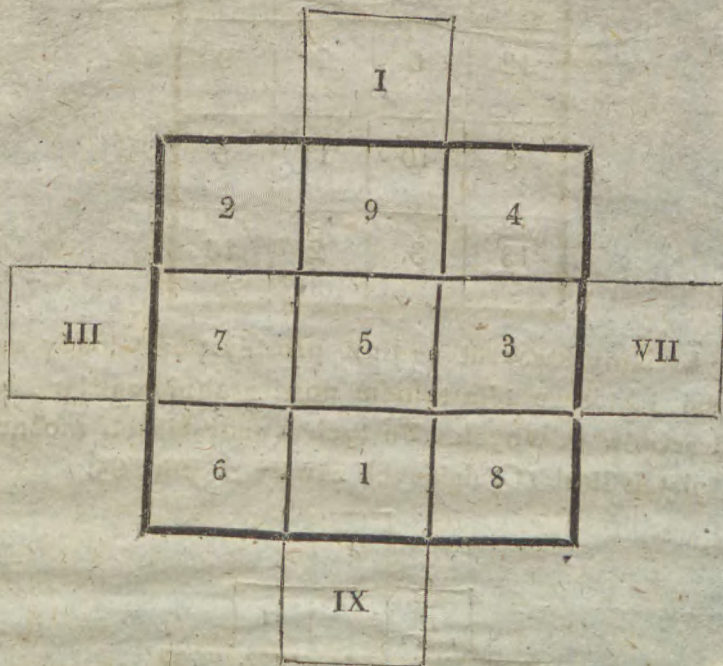
i tak dobranych szóstek na sumę 111 z trzydziestu sześciu liczb początkowych, jest wszystkich piętnaście.

Podobneż uwagi moglibyśmy i z innych postępów wyprowadzić, w którychby liczba wyrazów była kwadratem z 7, 8, 9, 10, 11, 12 i t.d.

§ II. Własność ta szczególniejsza w liczbach naturalnych postrzeżona, dała początek tak zwanym kwadratom magicznym czyli czarodziejskim. Zasadzają się one na tém, ażeby w danym kwadracie podzielonym na równe mniejsze kwadraciki umieścić liczby naturalne w ten sposób, iżby we wszystkich kierunkach summa liczb w tych kwadracikach czyli kratkach była niezmienną i ażeby się w całym kwadracie ta sama liczba niepowtarzała. I tak:

a) Wykreślmy kwadrat na linii prostéj podzielonéj na trzy równe części i którego tém samém powierzchnia zawierać będzie dziewięć kwadracików równych. Po tych kwadracikach można rozłożyć osm tróiek liczb (A) czyniących zawsze sumę 15. według kratek albo trzech pionowych, albo trzech poziomych, albo dwóch przekątnych kwadratu, w ten sposób, iż ta sama liczba w żadnym kwadraciku nie będzie powtórzoną; iak to widzieć można na następującéj figurze.

Uwaga. Kwadraciki z linii cieńszych i cyfry rzymskie w nich umieszczone, posłużą do ułożenia kwadratu magicznego.

b) Wystawmy kwadrat na linii prostéy, podzielonéy na cztery równe części i którego tém samém powierzchnia zawiera zesnaście kwadracików równych. Po tych kwadracikach można rozłożyć dziesięć czwórek liczb (B) zawsze dających summę 34.

1	15	14	4
12	6	7	9
8	10	11	5
13	3	2	16

c) Wykreślmy kwadrat na linii prostey podzielony na pięć równych części i którego tém samym powierzchnia zawiera dwadzieścia pięć kwadracików równych. Po tych kwadracikach można umieścić dwanaście piątek liczb (C) dających zawsze summę 65.

		I				
		II		VI		
		3	20	7	24	11
IV	16	8	25	12	4	XVI
V	9	21	13	5	17	XXI
X	22	14	1	18	10	XXII
	15	2	19	6	23	
		XX		XXIV		
				XXV		

d) Wykreślmy kwadrat na linii prostéy podzielonéy na sześć równych części i którego powierzchnia zawierać będzie trzydzieści sześć kwadracików równych. Po tych kwadracikach można rozłożyć czternaście szóstek liczb (D), zawsze czyniących sumę 111. według kratek albo sześciu pionowych albo sześciu poziomych, albo dwóch przekątnych kwadratu.

1	32	34	33	5	6
25	8	28	9	11	30
24	20	15	16	17	19
18	23	21	22	14	13
12	26	10	27	29	7
31	2	3	4	35	36

Podobny kwadrat magiczny mamy jeszcze na figurze następującej:

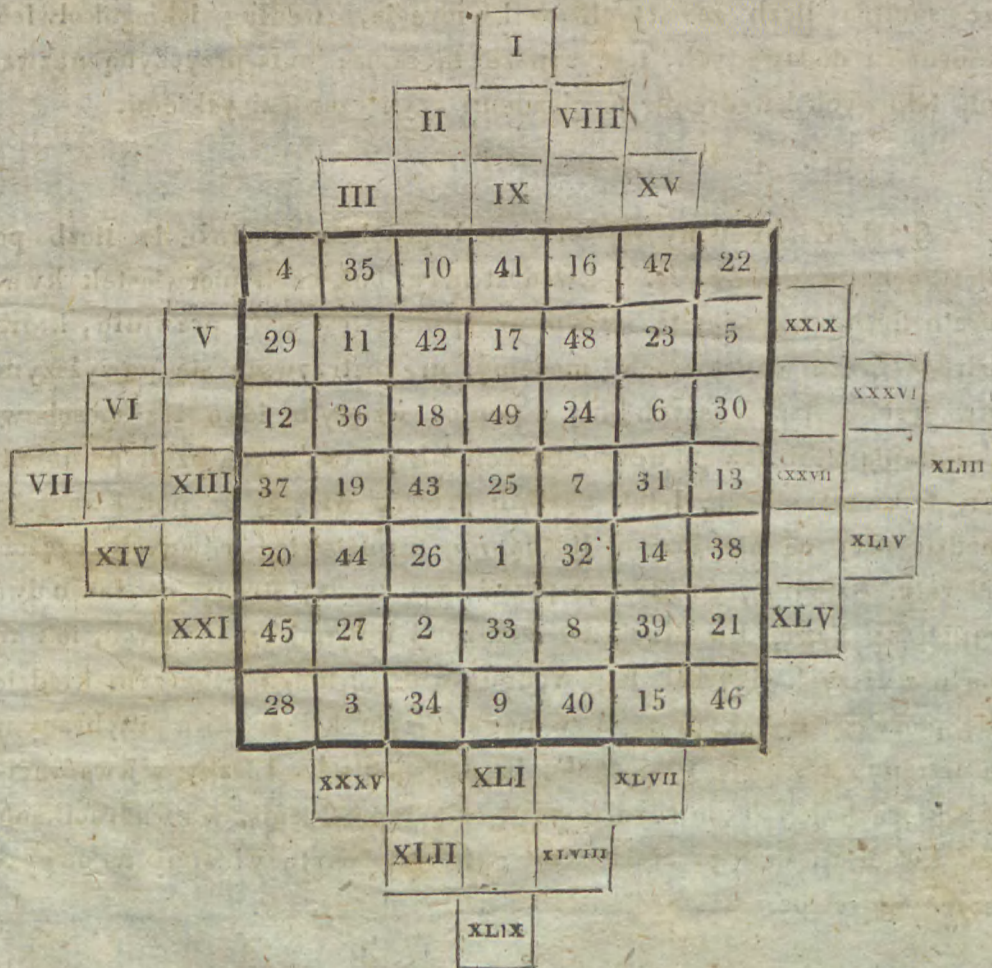
1	35	34	30	5	6
33	11	25	24	14	4
8	22	16	17	19	29
28	18	20	21	15	9
10	23	13	12	26	27
31	2	3	7	32	36

gdzie liczby są innym porządkiem po kratkach rozłożone, lecz zawsze summa rozłożonych po właściwych kratkach czyni 111.

e) Wykreślmy jeszcze kwadrat na linii prostey podzielony na siedm równych części i którego powierzchnia tém samym zawiera czterdzieści dziewięć kwadracików równych. Po tych kwadracikach można rozłożyć szesnaście siódemek liczb dobranych z postępu liczb naturalnych od 1 do 49, zawsze dających sumę 175, według kratek al-

bo siedmiu pionowych albo siedmiu poziomych albo dwóch przekątnych kwadratu, iak to widzimy na następującéy figurze.

Z tych pięciu przykładów wniesiemy, że po kratkach kwadratu z 8, 9, 10, 11 i t. d. można rozłożyć, ósemki, dziewiątki, dziesiątki i t. d. liczb dobranych z odpowiednich postępów; lecz trudność tego rozfo-

żenia rośnie ze wzrostem liczby uważanę za bok czyli pierwiastek kwadratu. Ta trudność rozłożenia, a zarazem szczególna osobliwość że summa liczb zawartych w kwadracie, według jakiegokolwiek kierunku dodawanych, jest zawsze ta sama; była przyczyną nazwania takowych kwadratów magicznemi czyli czarodziejskiemi.

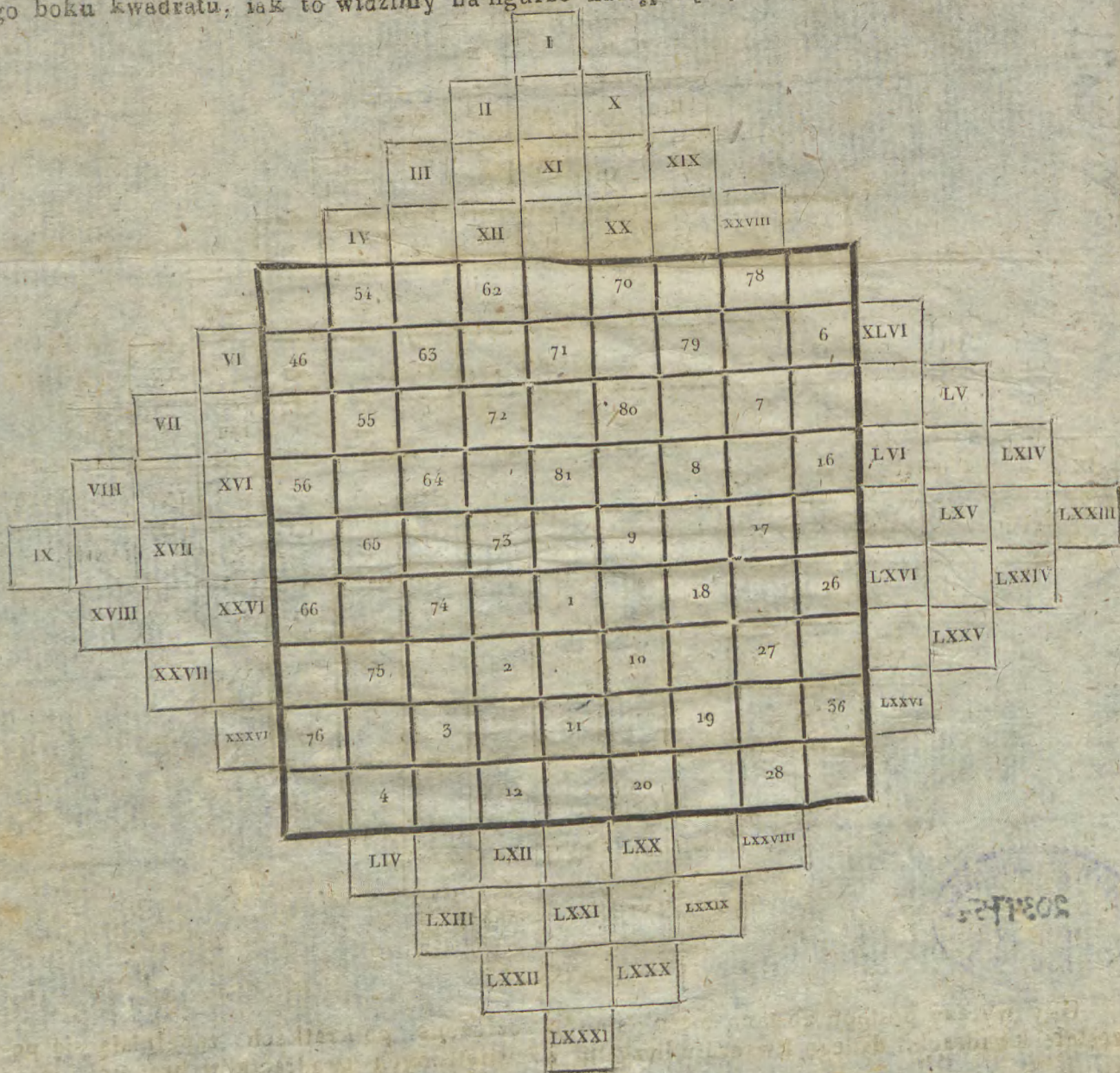
§ III. Zastanówmy się teraz nad sposobem rozłożenia liczb po kratkach kwadratów. Jeżeli kwadrat ma za bok czyli pierwiastek kwadratu liczbę nieparzystą, w tym przypadku jest stałe prawidło, które bardzo łatwo wyprowadzić możemy; przypatrzwszy się powyższym kwadracikom z cieńszych linii w pomoc wziętym, iako też sposobowi rozpisania liczb tak po wewnętrznych iak po cieńszych czyli pomocniczych kwadracikach. I tak na linii prostéy wziętę za bok kwadratu podzielonę na nieparzystą liczbę *np.* na dziewięć równych części, stawiam kwadrat, do którego przydaię z każdéy strony co raz o dwa mniejszą liczbę kwadracików cieńszemi linijami oznaczonych, iak to na powyższych figurach tego rodzaju widzieć można. Po czém kładzie się pierwszy wyraz postępu w najwyższym kwadraciku przybranym a następne piszą się w kierunku jego przekątny. Liczby w kwadracikach przybranych dla różnicy piszą się rzymskiemi, w kwadracikach zaś kwadratu danego arabskiemi cyframi, iak to widzimy na powyższych figurach a w szczególności na następujący.

szczonemi w kwadracikach wewnętrznych jednakowo iak tamte odległych od przeciwnego boku kwadratu, iak to widzimy na figurze następującej.

Tym sposobem dopełnimy drugą część kratek i kwadrat magiczny będzie taki:

5	54	13	62	21	70	29	78	37
46	14	63	22	71	30	79	38	6
15	55	23	72	31	80	39	7	47
56	24	64	32	81	40	8	48	16
25	65	33	73	41	9	49	17	57
66	34	74	42	1	50	18	58	26
35	75	43	2	51	10	59	27	67
76	44	3	52	11	60	19	68	36
45	4	53	12	61	20	69	28	77

w którym summa liczb w każdym rzędzie kratek równoległym od boków kwadratu, i w kierunku dwóch przekątnych czyni zawsze 369.

§ IV. Widzimy więc że na przypadek nieparzystego boku kwadratu, ułożenie kwadratu magicznego, żadný nie pociąga za sobą trudności. Lecz jeżeli kwadrat ma za bok liczbę parzystą, na rozłożenie

w ten czas wyrazów postępu danego nie ma stałego prawidła. Ułożenie takowego kwadratu magicznego wymaga bardzo wiele czasu i niezmiordowanej wytrwałości. Częstkowy wypadek pokonania téj pracy, to jest kwadraty magiczne z liczb 8, 10, 12 i 16. jest następujący:
I tak

Kwadrat magiczny z liczby 8.

1	63	54	13	12	51	58	8
56	10	62	5	4	59	15	49
47	48	19	20	21	22	41	42
54	33	27	28	29	30	40	39
26	25	35	36	37	38	32	31
23	24	43	44	45	46	17	18
16	50	6	61	60	3	55	9
57	7	14	53	52	11	2	64

w którym summa liczb po kratkach w jakimkolwiek kierunku branych czyni zawsze 260.

Ten sam przypadek jest jeszcze rozwiązany w następującym kwadracie.

1	63	62	59	7	55	5	8
61	15	49	48	44	19	20	4
9	47	25	38	39	28	18	56
54	22	36	30	31	53	43	11
12	42	52	34	35	29	25	53
52	24	57	26	27	40	41	13
14	45	16	17	21	46	50	51
57	2	3	6	58	10	60	64

w którym także summa liczb w ośmiu kwadratach poziomych, w ośmiu pionowych i w kierunku dwóch przekątnej kwadratu czyni zawsze 260.

Kwadrat magiczny z liczby 10.

1	99	98	95	7	93	9	89	4	10
96	19	81	80	77	25	75	23	26	5
11	79	33	67	66	62	37	38	22	90
88	27	65	43	57	56	46	36	74	13
14	72	40	54	48	49	51	61	29	87
86	30	60	50	32	53	47	41	71	15
16	70	42	55	45	44	58	59	31	85
84	32	63	34	35	39	64	68	69	17
18	75	20	21	24	76	28	78	82	83
91	2	5	6	94	8	92	12	97	100

w którym summa liczb po krótkach w jakimkolwiek kierunku czyni
zawsze 505.

Ten sam przypadek jest jeszcze rozwiązany następującym sposobem.

1	98	97	61	60	7	71	8	92	10
20	12	88	77	26	25	74	83	19	81
70	79	23	87	16	15	84	28	72	51
80	68	69	34	35	36	37	62	63	21
51	53	52	44	45	46	47	59	58	50
5	43	42	54	55	56	57	49	48	96
95	38	39	64	65	66	67	32	33	6
2	29	73	17	86	85	14	78	32	99
90	82	18	27	76	75	24	13	89	11
91	3	4	40	41	94	30	93	9	100

Kwadrat magiczny z liczby 12.

1	143	121	96	156	48	23	61	37	134	8	12
141	14	129	128	20	74	86	107	123	21	23	4
10	35	27	117	104	43	42	101	112	34	110	135
15	98	106	40	116	31	30	113	45	99	47	132
6	119	93	94	53	54	55	56	87	88	26	139
36	83	76	75	65	66	67	68	82	81	62	109
85	95	65	64	77	78	89	80	70	69	50	60
138	126	57	58	89	90	91	92	51	52	19	7
25	18	46	100	32	115	114	29	105	59	127	120
142	15	111	33	44	103	102	41	28	118	130	3
140	122	16	17	125	71	59	38	22	124	131	5
135	2	24	49	9	97	72	84	108	11	137	144

w którym summa liczb po kratkach w jakimkolwiek kierunku branych czyni zawsze 870.

Ten sam jeszcze przypadek jest rozwiązany następnym sposobem (11)

1	143	142	139	7	157	9	135	11	130	4	12
140	23	121	120	117	29	115	31	111	26	32	5
13	118	41	103	102	99	47	95	45	48	27	152
151	33	101	55	89	88	84	59	60	44	112	14
16	110	49	87	65	79	78	68	58	96	35	129
128	36	94	62	76	70	71	75	83	51	109	17
18	108	52	82	72	74	75	69	65	95	37	127
126	38	92	64	77	67	66	80	81	53	107	19
20	106	54	85	56	57	61	86	90	91	39	125
123	40	97	42	45	46	98	50	100	104	105	22
21	115	24	25	28	116	30	114	34	119	122	124
153	2	3	6	138	8	156	10	134	15	141	144

(1) Kwadraty z liczb parzystych 4, 6, 8, 10 i 12 są pracy *W. Adr. Krzyżanowskiego* Profesora Królewsko-Alexandrowskiego Uniwersytetu.

Nakoniec kwadrat magiczny z liczby 16. iest:

256	247	246	12	9	15	243	242	16	17	259	258	20	21	235	2
5	226	213	45	46	210	209	49	50	206	205	53	54	201	32	254
4	33	200	63	193	192	66	67	189	188	70	71	185	58	224	253
252	34	59	178	169	89	90	166	165	93	94	161	80	198	223	5
251	222	60	81	160	101	155	154	104	105	151	98	176	197	36	6
7	221	196	82	99	146	141	117	118	137	112	158	175	61	36	250
8	37	62	174	100	113	136	123	122	133	144	157	83	195	220	249
25	38	73	173	107	114	129	126	127	132	143	150	84	184	219	234
24	218	183	85	108	115	125	130	131	128	142	149	172	74	39	253
232	217	75	86	148	138	124	135	134	121	119	109	171	182	40	25
231	110	41	76	87	147	145	116	140	139	120	111	170	181	216	26
27	42	180	162	159	156	102	103	153	152	106	97	95	77	215	230
28	43	179	177	88	168	167	91	92	164	163	96	79	78	214	229
228	202	199	194	64	65	191	190	68	69	187	186	72	57	55	29
227	225	44	212	211	47	48	208	207	51	52	204	203	56	31	30
255	248	10	11	245	244	14	15	241	240	18	19	237	236	22	1

w którym summa liczb po kratkach w jakimkolwiek kierunku branych czyni zawsze 2056 (1)

Wykonanie rozłożenia liczb zwyczajnych po kratkach kwadratu mającego za bok liczbę nieparzystą 11, 13, 15, 17 i t. d. iako oparte na sposobie wyżej wskazanym, zostawiamy wprawie i ochocie czytelnika.

§ V. Mając rozłożone liczby naturalne po kratkach kwadratów magicznych, możemy za pomocą ogólnej formuły znaleźć summę wyrazów będącą w każdym kierunku danego kwadratu.

I tak oznaczmy summę przez s , pierwszy wyraz przez a , ostatni wyraz danego postępu przez z , liczbę zaś wyrazów postępu także przez z , gdyż w postępach tu uważanych liczba wyrazów zawsze się równa się wyrazowi ostatniemu. Wiadomo że summa wyrazów postępu różnicowego jest $s = \left(\frac{a+z}{2}\right)z$, aże summa wyrazów któregośkolwiek szeregu kratek, jest taką częścią summy wyrazów całego postępu, ile czyni pierwiastek z liczby z wszystkich wyrazów; więc $s = \left(\frac{a+z}{2}\sqrt{z}\right)z$ czyli $s = \left(\frac{a+z}{2}\right)\sqrt{z}$ oznacza summę wyrazów rozpisanych po kratkach którekolwiek kierunku. To jest: summa wyrazów w kierunku jakimkolwiek kwadratu magicznego będących, równa się połowie iloczynu z pierwiastku danego kwadratu przez summę dwóch wyrazów skrajnych postępu.

---

(1) Kwadrat ten wyjęty jest z dzieła *Arithmetica integra authore Michaelis Stifelio. Norimbergae. 1544. pag. 26.* gdzie zarazem znajduje się sposób, dosyć nieprzystępny tworzenia tego kwadratu.

Chcąc podług téj formuły wyrachować, ile czyni summa wyrazów w kratkach któregokolwiek kierunku *np.* kwadratu mającego w sobie 49 kwadracików, uczynimy $x=1$, $z=49$, $z=\sqrt{49}=7$ więc

$$s = \left(\frac{x+z}{2}\right)\sqrt{z} = 175.$$

Podobnie w kwadracie magicznym mającym 400 kwadracików równych, summa wyrazów w każdej kratce $= \left(\frac{x+z}{2}\right)\sqrt{z} = 2010$ i t. d.

Zastosowanie téj formuły jest użyteczne przy robieniu kwadratów magicznych, szczególniej, na przypadek boku parzystego, gdyż możemy naprzód wiedzieć, ile wynosić powinna summa wyrazów po kratkach kwadratu danego.

§ VI. Nietylko liczby składające postęp różnicowy, lecz i wyrazy postępu ilorazowego można rozłożyć po kratkach kwadratu w ten sposób, iż iloczyn liczb będących w kwadracikach każdej kratki jest zawsze ten sam.

W tym celu weźmy dwa postępy ilorazowe zaczynające się od jedności, mające za wykładnik stosunku 2, a liczbę wyrazów równą kwadratowi z 3 i 4. to jest:

$$\equiv 1 : 2 : 4 : 8 : 16 : 32 : 64 : 128 : 256.$$

$$\equiv 1 : 2 : 4 : 8 : \dots : 256 : 512 : 1024 : \dots : 16384 : 32768.$$

W pierwszym postępie, iloczyn trzech środkowych wyrazów 8. 16. 32 = 4096. jest ten sam, co iloczyn trzech innych liczb z tego postępu dobranych następujących:

$$32 \times 64 \times 2 = 4096$$

$$1 \times 16 \times 256 = 4096$$

$$128 \times 4 \times 8 = 4096$$

$$8 \times 2 \times 256 = 4096$$

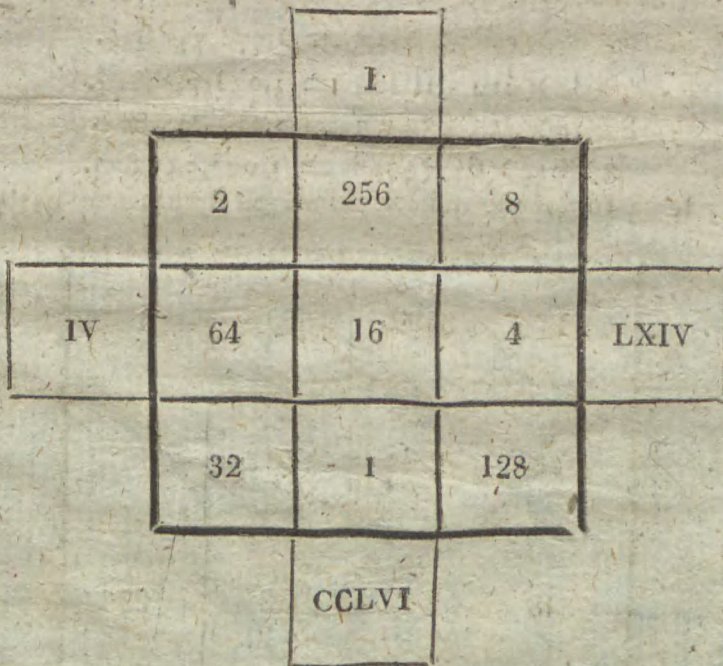
$$4 \times 16 \times 64 = 4096$$

$$1 \times 128 \times 32 = 4096$$

$$2 \times 16 \times 128 = 4096$$

$$8 \times 16 \times 32 = 4096$$

Liczby te można rozłożyć po kratkach kwadratu z 3 w sposób zupełnie podobny sposobowi rozkładania wyrazów postępu różnicowego na przypadek boku kwadratu nieparzystego, iak to widzimy na następującęy figurze:

gdzie iloczyn wyrazów po kratkach kwadratu w kierunku iakimkolwiek wynosi zawsze 4096.

Co do drugiego postępu, którego liczba wyrazów jest parzysta, widzimy, iż iloczyn czterech jego wyrazów środkowych

$$64 \times 128 \times 256 \times 512 = 1,073,741,824$$

jest ten sam co iloczyn czterech innych wyrazów z wziętego postępu dobranych, następujących:

$$32,768 \times 4 \times 2 \times 4096 = 1,073,741,824.$$

$$256 \times 32 \times 64 \times 2048 = 1,073,741,824.$$

$$16 \times 512 \times 1024 \times 128 = 1,073,741,824.$$

$$8 \times 16,384 \times 8192 \times 1 = 1,073,741,824.$$

$$32,768 \times 32 \times 1024 \times 1 = 1,073,741,824.$$

$$4,096 \times 2,048 \times 128 \times 1 = 1,073,741,824.$$

$$2 \times 64 \times 1024 \times 8192 = 1,073,741,824.$$

$$4 \times 32 \times 512 \times 16384 = 1,073,741,824.$$

$$8 \times 16 \times 256 \times 32768 = 1,073,741,824.$$

$$8 \times 512 \times 64 \times 4096 = 1,073,741,824.$$

Liczby te są rozłożone po kratkach na kwadracie następującym:

1	8192	16384	8
128	1024	512	16
2048	64	32	256
4096	2	4	23768

w którym iloczyn liczb w jakimkolwiek kierunku czyni zawsze 1,073,741,824.

Rozłożenie wyrazów postępu ilorazowego po kratkach kwadratu mającego za bok liczbę parzystą nierównie więcej pracy i cierpliwości, niżeli rozkładanie wyrazów postępu różnicowego wymaga, gdyż tu do trudności, jakiej przy rozkładaniu wyrazów postępu różnicowego doznajemy, przyczynia się jeszcze działanie mnożenia daleko niż dodawanie mozolniejsze.

§ VII. **M**ając ułożone kwadraty magiczne z liczb 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 16, i zapewnione ich kratki liczbami naturalnemi od 1 aż do 9, 16, 25, 36 i t. d. możemy według tych kwadratów jako wzorów zapewnić kratki kwadratów innemi liczbami także postęp różnicowy składającemi w ten sposób, iż summa dobranych jego wyrazów rozłożonych według kratek pionowych lub poziomych lub dwóch przekątnych da zawsze liczbę naznaczoną. I tak:

Zadanie wszę Zapewnić 9 kwadracików kwadratu z 3 wyrazami postępu różnicowego w ten sposób iżby summa trzech jego wyrazów w każdéy z kratek dawała liczbę 100.

Rozwiązanie. Ponieważ wyłożone powyżéy własności liczb zwyyczajnych od 1 do 9, od 1 do 16, od 1 do 25 i t. d. składających postęp różnicowy, są wspólne wszystkim innym postępom różnicowym, których liczba wyrazów jest 49, 64, 81 i t. d. więc rozwiązanie tego zagadnienia polegać będzie na utworzeniu postępu różnicowego, mającego dziewięć wyrazów, którychby summa czyniła trzy razy sto to jest 300, ponieważ każdéy z trzech kratek np. pionowych trzy liczby we-

dług zadania mają czynić 100, zatem trzy razy trzech kratak czyli dziewięciu kwadracików uczynią 300. Idzie więc o znalezienie wyrazów takowego postępu. W tym celu weźmy w pomoc dwie formuły algebraiczne, iedną na wyraz ostatni postępu różnicowego, drugą na summę jego wyrazów.

Oznaczywszy przez a pierwszy wyraz postępu różnicowego, przez z wyraz jego ostatni, przez w wykładnik stosunku różnicowego, nareszcie przez n liczbę jego wyrazów, będzie

$$z = a + w(n-1). \dots \dots \dots (1)$$

Oznaczywszy zaś przez s summę wyrazów postępu będzie:

$$s = \left(\frac{a+z}{2}\right)n. \dots \dots \dots (2)$$

ponieważ z zadania pokazuje się że $s=300$, $n=9$, więc dwie powyższe formuły zamienią się na następujące:

$$z = a + 8w$$

$$300 = \left(\frac{a+z}{2}\right)9$$

naznaczywszy dla wyrazu pierwszego iakąkolwiek ważność liczebną np. 10, która to ważność jest dowolna, będzie;

$$z = 10 + 8w$$

$$300 = \left(\frac{10+z}{2}\right)9$$

z ostatniego wypadnie ważność dla $z = 56\frac{2}{3}$, więc pierwsze przejdzie na $56\frac{2}{3} = 10 + 8w$ i da ważność dla $w = 5\frac{5}{6}$.

Mając zatem wykładnik stosunku znaleziony $5\frac{5}{6}$, pierwszy wyraz postępu wyżey naznaczony 10, nareszcie liczbę wyrazów postępu 9, utworzymy postep różnicowy szukany:

$$\div 10. 15\frac{5}{6}. 21\frac{2}{3}. 27\frac{1}{2}. 33\frac{1}{3}. 39\frac{1}{6}. 45. 50\frac{5}{6}. 56\frac{2}{3}.$$

którego wyrazy, na wzór kwadratu mającego za bok liczbę nieparzy-

sta 3. powpisywawszy w kwadraciki otrzymamy następujący kwadrat magiczny.

$15\frac{5}{8}$	$56\frac{2}{3}$	$27\frac{1}{3}$
45	$33\frac{1}{2}$	$21\frac{2}{3}$
$39\frac{1}{2}$	10	$50\frac{5}{8}$

w którym summa liczb każdéy z trzech pionowych, trzech poziomych i dwóch przekątnych kratek czyni 100.

Uwaga. Gdybyśmy na pierwszy wyraz postępu inną iaką liczbę np. 5 nie 10 obrali, równania w ówczas powyższe (1), (2) zamienifyby się na następujące:

$$z = 5 + 8w$$

$$300 = \left(\frac{5+z}{2}\right)9$$

z których wypada ważność na $w = 7\frac{1}{2}$. a postęp różnicowy będzie taki:

$$\div 5. 12\frac{1}{2}. 19\frac{1}{2}. 26\frac{1}{2}. 33\frac{1}{2}. 40\frac{1}{2}. 47\frac{1}{2}. 54\frac{1}{2}. 61\frac{1}{2}.$$

którego wyrazy ułożywszy wiadomym sposobem otrzymamy kwadrat magiczny następujący:

$12\frac{1}{12}$	$61\frac{2}{3}$	$26\frac{1}{4}$
$47\frac{1}{2}$	$33\frac{1}{3}$	$19\frac{1}{8}$
$40\frac{5}{12}$	5	$54\frac{7}{12}$

w którym summa liczb we wszystkich także kierunkach czyni 100.

Zadanie 2gie. Zapełnić 16 kwadracików kwadratu z liczby 4, wyrazami postępu różnicowego, w ten sposób iżby summa czterech jego wyrazów w każdym kierunku krzyżem dawała liczbę 250.

Rozwiązanie. Rozumując podobnie jak w rozwiązywaniu zadania poprzedzającego, w formułach

$$z = a + w(n-1)$$

$$s = \left(\frac{a+z}{2}\right) n$$

weźmy $n=16$, $s=100$, a dla pierwszego wyrazu naznaczymy wartość jakąkolwiek np. $a=4$, będzie:

$$z = 4 + 15w$$

$$100 = \left(\frac{4+z}{2}\right) 16$$

z ostatniego otrzymamy $z=121$, a tém samym z pierwszego $w=7\frac{2}{3}$, tak więc 16 wyrazów szukanego postępu są:

$\div 4, 11\frac{2}{3}, 19\frac{3}{3}, 27\frac{3}{3}, 35\frac{1}{3}, 43, 50\frac{2}{3}, 58\frac{3}{3}, 66\frac{2}{3}, 74\frac{1}{3}, 82, 89\frac{2}{3}, 97\frac{3}{3}, 105\frac{2}{3}, 113\frac{1}{3}, 121.$

które na wzór kwadratu mającego za bok liczbę parzystą 4, uważając w nim każdą z liczb zajmujących jeden z 16 kwadracików za skądźnik miejsca, iakie odpowiadający wyraz dopiero znalezionej postępu zajmować powinien, powpisywawszy w kwadrat, otrzymamy następujący kwadrat magiczny.

4	$113\frac{2}{3}$	$105\frac{2}{3}$	$27\frac{2}{3}$
$89\frac{4}{5}$	43	$50\frac{4}{5}$	$66\frac{2}{5}$
$58\frac{3}{5}$	$74\frac{1}{5}$	82	$35\frac{1}{5}$
$97\frac{3}{5}$	$19\frac{3}{5}$	$11\frac{4}{5}$	121

w którym liczby w czterech kratkach pionowych, czterech poziomych i dwóch przekątnych dają summę 250.

Uwaga. Wziąwszy za pierwszy wyraz postępu inną liczbę np. $a=10$, otrzymamy w tym razie ważność na wykładnik stosunku liczbę całkowitą $w=7$. a tém samém postępowanie będzie złożony z liczb całkowitych następujących:

÷ 10. 17. 24. 31. 38. 45. 52. 59. 66. 73. 80. 87. 94. 101. 108. 115.
którego wyrazy sposobem powyższym rozłożywszy po kratkach, będzie kwadrat magiczny następujący;

10	108	101	31
87	45	52	66
59	73	80	38
94	24	17	115

gdzie summa liczb, w jakimkolwiek kierunku zawsze czyni 250.

Zadanie 3cie Zapęłnić 25 kwadracików kwadratu z 5, wyrazami postępu różnicowego, w ten sposób, iżby summa pięciu jego wyrazów w każdym rzędzie kraterk czyniła zawsze 50.

Rozwiązanie. W formułach

$$z = a + w(n-1)$$

$$s = \left(\frac{a+z}{2}\right) n$$

uczynimy $n=25$, $s=250$ gdyż w pięciu rzędach ma być po 50, a dla pierwszego wyrazu naznaczymy wartość dowolną np. $a=1$, będzie wartość na $w=\frac{3}{4}$; więc 25 wyrazów szukanego postępu będą następujące:

$$\div 1, 1\frac{3}{4}, 2\frac{1}{2}, 3\frac{1}{4}, 4, 4\frac{3}{4}, 5\frac{1}{2}, 6\frac{1}{4}, 7\frac{3}{4}, 8\frac{1}{2}, 9\frac{1}{4}, 10, 10\frac{3}{4}, 11\frac{1}{2}, 12\frac{1}{4}, 13, 13\frac{3}{4}, 14\frac{1}{2}, 15\frac{1}{4}, 16, 16\frac{3}{4}, 17\frac{1}{2}, 18\frac{1}{4}, 19,$$

którego wyrazi sposobem wyżey wskazanym rozłożywszy po kratkach kwadratu, otrzymamy następujący kwadrat magiczny;

$2\frac{1}{2}$	$15\frac{1}{4}$	$5\frac{1}{4}$	$18\frac{1}{4}$	$8\frac{1}{2}$
$12\frac{1}{4}$	$6\frac{1}{4}$	19	$9\frac{1}{4}$	$3\frac{1}{2}$
7	16	10	4	13
$16\frac{3}{4}$	$10\frac{3}{4}$	1	$13\frac{3}{4}$	$7\frac{3}{4}$
$11\frac{1}{2}$	$1\frac{3}{4}$	$14\frac{1}{2}$	$4\frac{3}{4}$	$17\frac{1}{2}$

gdzie w każdym kierunku krutek summa wyrazów w kwadracikach będących czyni 50.

Uwaga. Gdybyśmy na pierwszy wyraz postępu obrali inną jaką liczbę np. $a=2, 8$, otrzymalibyśmy na wykładnik stosunku $w=0, 6$, a kwadrat magiczny byłby następujący

4	14,2	6,4	16,6	8,8
11,8	7	17,2	9,4	4,6
7,6	14,8	10	5,2	12,4
15,4	10,6	2,8	13	8,2
11,2	3,4	13,6	5,8	16

w którym także summa we wszystkich kierunkach czyni 50.

Zadanie 4te Zapewnić 36 kwadracików kwadratu z sześciu, wyrazami postępu różnicowego w ten sposób, iżby summa sześciu jego wyrazów w każdej kratce dawała liczbę 216.

Rozwiązanie. Wziąwszy w powyższych formułach (1), (2) $n=36$, $s=1296$ gdyż w sześciu rzędach kwadratu ma być po 216, a pierwszy wyraz $np.$ $a=1$ otrzymamy na wykładnik stosunku $w=2$, a zatem 36 wyrazów szukanego postępu będą:

$$\div 1. 3. 5. 7. 9. 11. \dots \dots \dots 67. 69. 71.$$

które na wzór kwadratu mającego za bok liczbę 6, uważając w nim każdą z liczb zajmujących jeden z 36 kwadracików za skąźnik miej-

sca, jakie odpowiadający wyraz dopiero znalezionej postępu zajmować powinien, powpisywawszy w kwadrat; otrzymamy następujący kwadrat magiczny:

1	63	67	65	9	11
49	15	55	17	21	59
47	39	29	31	33	37
35	45	41	43	27	25
23	51	19	53	57	13
61	3	5	7	69	71

w którym summa liczb po kratkach w jakimkolwiek kierunku branych czyni zawsze 216.

Zadanie 5te Zapełnić 36 kwadracików kwadratu z 6. wyrazami postępu różnicowego w ten sposób, iżby summa sześciu jego wyrazów w każdej kratce czyniła zawsze 2.

Rozwiązując to zadanie według powyższych formuł i naznaczywszy dla pierwszego wyrazu $a = \frac{1}{12}$ znajdziemy na wykładnik stosunku $w = \frac{1}{75}$. Rozłożywszy więc 36 wyrazów szukanego postępu po kratkach kwadratu na wzór kwadratu mającego za bok liczbę 6. otrzymamy kwadrat magiczny następujący:

$\frac{1}{12}$	$\frac{239}{420}$	$\frac{233}{420}$	$\frac{209}{420}$	$\frac{59}{420}$	$\frac{65}{420}$
$\frac{223}{420}$	$\frac{251}{420}$	$\frac{479}{420}$	$\frac{173}{420}$	$\frac{113}{420}$	$\frac{53}{420}$
$\frac{77}{420}$	$\frac{161}{420}$	$\frac{125}{420}$	$\frac{131}{420}$	$\frac{143}{420}$	$\frac{203}{420}$
$\frac{197}{420}$	$\frac{137}{420}$	$\frac{149}{420}$	$\frac{155}{420}$	$\frac{119}{420}$	$\frac{83}{420}$
$\frac{89}{420}$	$\frac{167}{420}$	$\frac{107}{420}$	$\frac{101}{420}$	$\frac{185}{420}$	$\frac{191}{420}$
$\frac{215}{420}$	$\frac{41}{420}$	$\frac{47}{420}$	$\frac{71}{420}$	$\frac{221}{420}$	$\frac{245}{420}$

w którym summa wyrazów w sześciu kratkach poziomych w sześciu pionowych i dwóch przekątni kwadratu równa się zawsze 2.

Podobnych zadań według podanego tu sposobu, możnaby rozwiązać liczbę nieograniczoną.

§ VIII. Wiadomość historyczna o kwadratach
Magicznych.

Kwadraty magiczne dla tego są tak nazwane, iż ich własność, którąśmy wyżej wyłożyli, zdawała się być nadzwyczajna i nadprzyrodzona, zwłaszcza w czasach, w których matematycy najwięcej o czarodzieństwo byli posądzeni. Lubo kwadraty magiczne mogły być wynalazkiem zabobonnym i mniej użytecznym, zwróciły jednak na siebie uwagę wielu sławnych matematyków; nie dla tego, ażeby z nich szukano jakiego użytku, lecz ze względu trudności, jakie przy ich układaniu doświadczano.

Emmanuel Meschopatus w czternastym wieku żyjący, pierwszy ze znanych, zostawił rękopism w języku greckim o kwadratach magicznych, który *de la Hire* przełożył na język francuzki i dwa bardzo dowcipne sposoby tworzenia tychże kwadratów, gdy pierwiastek jego jest nieparzysty, w pamiętniku Akademii paryzkiej r. 1705. umieścić.

Bachet de Mesiriac członek Akademii paryzkiej, wyprowadził ogólny sposób ułożenia kwadratów nieparzystych, który umieścić w swoich zabawach matematycznych pod tytułem *Problèmes plaisans et délectables, qui se font par les nombres*. Lyon in 8° r. 1613

De Frénicle członek paryzkiej Akademii nauk, znany z swęj fałtwości w rozwiązywaniu najtrudniejszych zadań arytmetycznych daley ieszcze swe badania nad kwadratami magicznymi posunął. Nie tylko że wynalazł nowe sposoby tworzenia tychże kwadratów z liczb nieparzystych, lecz nawet usiłował wyprowadzić ogólny sposób ułożenia kwadratu, gdy jego bok jest parzysty. Nie mógł jednak w tym razie wynaleś stałego prawidła. Pomiedzy wielu jego dowcipnemi pomysłami znajdujemy kwadrat magiczny z liczby parzystey 16, który 880 razy może

bydź ułożony. Pracę tę po jego śmierci *de la Hire* w dawnych pamiętnikach Akademii w Tomie V. r. 1693. umieścić.

De la Loubère w *Relation de Stam* tomie II. r. 1687 mówi, iż kwadraty magiczne znane są w Indyach, a szczególniéy w Suracie, przywodzi nawet sposób, iakiego uczeni tego kraju używają, lecz tylko na przypadek pierwiastku kwadratu nieparzystego.

X. Poignard kanonik bruxelski wydał dzieło 1703 roku o kwadratach magicznych, które nazywa *Sublimes*. Znajdujemy w tém dziele wiele sposobów tworzenia kwadratu bardzo dowcipnych i wielom nieznanym nowości. Dotąd rozkładano tylko wyrazy postępu liczb naturalnych, lecz on posunął daléy swe badania. Brał tyle liczb iakichkolwiek do układania kwadratu, ile miał w sobie jedności pierwiastek danego kwadratu, które tak po kratkach porozkładał, iż w żadnym kierunku też sama liczba się niepowtarzała, a tém samém we wszystkich kratkach summa liczb była też sama.

Podobny kwadrat można widzieć na figurze następującéy.

1	2	3	4	5
3	4	5	1	2
5	1	2	3	4
2	3	4	5	1
4	5	1	2	3

gdzie summa wszędzie czyni 15. bo w każdéy kratce są też same liczby; lecz nigdzie dwa razy też sama się nie znajduje.

Sposób ułożenia takiego kwadratu podaie bardzo łatwy. I tak niech będą jakiekolwiek liczby *np.* 26, 15, 13, 9, 23, 8, 71. Wykreśliwszy kwadrat podzielony na 49 równych kwadracików, piszą się liczby w pierwszemy kratce *np.* poziomym porządkiem danym; następne zaś kratki zaczynają się zawsze od trzeciego wyrazu następującego po wyrazie ostatnim poprzedzającym kratki. Tym więc sposobem ułożwszy liczby dane otrzymamy następujący kwadrat.

26	15	15	9	25	8	71
15	9	25	8	71	26	15
23	8	71	26	15	15	9
71	26	15	15	9	25	8
15	15	9	25	8	71	26
9	25	8	71	26	15	13
8	71	26	15	13	9	25

De la Hire najwięcej korzystał z tey pracy i wyprowadził bardzo wiele pięknych uwag nad kwadratami magicznymi tak nieparzystymi iako i nad parzystymi, a które są umieszczone w *Histoire de l'Academie Royale des sciences* 1705.

Saurin pracował także w tym przedmiocie i swoje badania umieścił w teyże *Historji Akademii* roku 1710.

Ons—en brai w roku 1750. podał nową me
parzyste.

Des—Ourmes podał także swoje uwagi nad temiż kwadratami,
które się znajdują w tomie IV. *Mémoires des savans étrangers.*

Oprócz tych znajdują się jeszcze traktaty o kwadratach magi-
cznych w następnych dziełach.

Acta Lips. 1686.

Arithmetica integra Stifelii.

Deliciae physicomath. przez Schwentera.

Arithmologia przez Kirchera.

Elémens d'Algèbre przez Presteta.

Récréations math. przez Ozanam.

Specimen calculi flux. przez Meermann.

203463 13

KSIĘGOZBIÓR
MARCINA ZAMOYSKIEGO

10603-KZ